

«Затверджено»

Установчим з'їздом

Політичної партії «Совість України»

Протокол № 1 від 07.12.2004 р.

Із змінами

V з'їздом

Політичної партії «Совість України»

Протокол № 1 від 23.05.2009 р.

П Р О Г Р А М А
ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ
„СОВІСТЬ УКРАЇНИ”

П Р Е А М Б У Л А

Україна заявила про свій наміри стати дійсно демократичною, відкритою, громадянською країною. В основі громадянського суспільства ПРАВО людини почувати себе гідною, вільною і здатною до самореалізації та творчості. Тільки така людина здатна на розвиток прав і свобод, забезпечення повноцінного життя і соціального добробуту через солідарність з іншими людьми. В розвинених країнах світу людина вважається універсальною цінністю, якій служить держава, що має основним обов'язком захист людського життя.

Український народ зробив внесок в розвиток світової демократії, спрямованої на утвердження невід'ємних прав та свобод людини і громадянина, одним із головних чинників та засобів якого, на нашу думку, повинна стати нова парадигма світосприйняття і світобачення

людини. *Таким мірилом, цінністю і ціллю ми визначаємо СОВІСТЬ. В цьому понятті сконцентовано багатовікове бажання людей мати чіткий орієнтир свого розвитку, якість, за яким визначається різниця між ДОБРОМ і ЗЛОМ. Засобом для досягнення такої якості є Нова Парадигма влади і освіти, які спрямовані на повний і вільний розвиток особистості, розуміння взаємозалежності індивідуального і соціального. Така ОСВІТА, сприяє взаєморозумінню, терпимості і дружбі між усіма народами, расовими або релігійними групами. Вона покликана збагатити духовний, інтелектуальний і культурний потенціал українського народу. ОСВІТА, яка формуватиме саму СОВІСТЬ українського народу.*

Український народ прагне розвивати і зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу, захищати права і свободи людини, домагатися гідних умов її життя, утверджувати соборність нації та єдність держави у співпраці з народами світу.

Місцеве самоврядування, як засада конституційного ладу України, – це один із найважливіших принципів функціонування публічної влади в суспільстві та державі. Конституція України 1996 року в повній відповідності до вимог Європейської Хартії поруч з такими фундаментальними принципами, як народовладдя, суверенітет і незалежність України, поділ державної влади в окремій статті (ст. 7) декларує принцип визнання та гарантованості місцевого самоврядування. Цей принцип потребує реалізації на практиці.

Лише усвідомлення відповідальності перед Богом, власною СОВІСТЮ, попередніми, нинішнім і прийдешнім поколіннями забезпечить європейський вибір та міжнародну повагу Народ України незалежно від національності, віровизнання, соціального походження і політичних поглядів має право, розум, волю, наснагу будувати своє майбутнє у єдиному світовому просторі з країнами відкритих суспільств.

Поступ нашого суспільства і нашого державотворення залежить насамперед від тих моральних цінностей, якими керується весь демократичний світ. Конституція України визнала людину, її життя і здоров'я, честь і гідність за найвищі соціальні цінності. Вона визнала людину мірилом всіх цінностей, що нагромадило передове людство, видатні просвітителі релігійної, філософської, наукової етики. *Водночас треба наголосити, що без відповідальності самої людини перед собою, своєю СОВІСТЮ, суспільством, державою, світовою громадою наш громадянський поступ*

буде нездійсненою мрією, залишиться привабливою декларацією без реального втілення. Для реалізації таких ідей повинно стати до праці коло односторонніх, патріотично налаштованих співвітчизників.

Партія виступає за демократичну децентралізовану систему управління, яка базується на самостійності територіальних громад, органів місцевого самоврядування при вирішенні всіх питань місцевого значення та всебічно підтримує муніципальний рух в Україні і співпрацює з громадськими організаціями та об'єднаннями органів місцевого самоврядування.

Наша партія виходить з того, що без оновлення людини, її духовного та інтелектуального розвитку, моральної відповідальності не можливо позбутися спадщини тоталітарного режиму, коли людину трактували як гвинтик відчуженої від неї жорстокої державної машини, підпорядковували людину інтересам аморфної маси, позбавляли її СОВІСТІ та ДОСТОЇНСТВА.

Задача партії *СОВІСТЬ УКРАЇНИ* полягає у привнесенні в політичну культуру громадян нових орієнтирів, запорукою оцінки яких є СОВІСТЬ. Вона має спиратися на найновіші ідеї суспільної науки, освіти та громадянської ініціативи. *Реалізація цих завдань потребує прийняття на державному рівні довготривалої цільової програми розвитку морально-правової культури в Україні, в основі якої повинне стати засвоєння знань про базові принципи демократичної держави – верховенства права, поважання прав людини, виборності представницьких органів, гарантії свободи волевиявлення. Розробка та впровадження такої програми є невідкладним заходом.*

Створення Політичної партії „Совість України” зумовлене необхідністю привернути увагу держави і суспільства до найлюдяніших цінностей людини –СОВІСТІ, в змісті поняття якої закладені всі політичні, соціальні, економічні орієнтири розвинутого суспільства.

Вибір який зробила Україна завдяки активності самого народу передбачає забезпечення ЯКОСТІ політичних і соціальних прав громадян, зокрема права на вільний розвиток своєї особистості без порушення прав і свобод інших людей. Така громадянська позиція концентрується в етичній категорії СОВІСТЬ.

Інакше кажучи, наша політична партія наголошує, що захист прав і свобод людини передбачає відповідальність перед іншими людьми. Лише

така єдність зможе гарантувати політичний, економічний, інтелектуальний поступ нашого суспільства до Об'єднаної Європи.

Наша партія ставить перед собою такі завдання:

1. Використання Конституції України як чинника залучення в правову систему України європейських правових цінностей і стандартів, що стосуються захисту прав і свобод людини та мають високий гуманітарний потенціал.

2. Використання Конституції України для рецепції природного права, застосування нових принципів і методів тлумачення норм про права людини, для розвитку конституційної юриспруденції основних прав і свобод людини.

3. Створення дієвих механізмів для перевірки будь-якого правового акту держави та посадових осіб на відповідність основним правам і свободам людини для виконання їхньої функції – обмеження державної влади.

„СОВІСТЬ ПОВИННА СТАТИ ЦІННІСТЮ СУЧАСНОГО СВІТУ ”.

Ми наполягаємо, що наш вибір означає проголошення України відкритою, демократичною державою. Він забезпечується запровадженням чіткого механізму реалізації в нашій державі гуманістичних цінностей і принципів.

Відновити довіру народу до власної сили, до демократії – це найскладніше, але одночасно і найголовніше завдання політики.

Виникнення нової політичної сили чи справжньої народної партії якій довіряє більшість українського народу – закономірність, навіть неминучість.

Соціальна демократія, являючись фундаментом нинішньої суспільно-політичної системи, є дійсною демократією, яка спирається на готовність суспільства до відкритості.

Наше завдання – це побудова такого стану суспільно-політичної системи, де неухильно дотримуються норм конституціоналізму; де всі державні органи діють лише згідно із законами і на їх основі прийнятих народними представниками, підкоряючись верховенству права.

Побудова відкритого суспільства має стати метою та формою нової політики, яка об'єднає всі здорові політичні сили українського суспільства.

Вплив соціальної держави на суспільні процеси, чи то в інтересах незахищених соціальних груп, чи для загального процесу управління відкритим суспільством. Існування інституту соціальної демократії має

забезпечити прийняття рішень щодо реалізації заходів для захисту соціально незахищених верств населення, добробуту та соціальної солідарності всіх верств населення. Забезпечення врегулювання правового механізму інституту соціальної демократії є одним із найголовніших завдань нашої політичної партії.

Ми впевнені що, такий вибір ставить нашою стратегічною метою досягнення Україною європейського рівня економічного і соціального розвитку та демократії шляхом проведення реформ усіх галузей суспільних відносин.

Ми усвідомлюємо складність такого завдання, зважаючи на те, що наші дії повинні бути адекватними проблемам розвитку всього спектру відносин, спрямовані на підвищення добробуту людей, зміцнення економічних і політичних позицій української держави у світовому економічному просторі та міжнародних відносинах.

Для досягнення запланованих цілей та інтересів нами буде вжито, з дотриманням норм національного права та існуючих конституційних механізмів реформування політичної й економічної системи, такі заходи з:

- удосконалення системи державного управління;
- підвищення добробуту українського народу, подолання бідності та розшарування населення за рівнем доходів;
- створення належних умов для духовного, культурного й освітнього розвитку громадян і покращення їх здоров'я;
- розвиток ринку праці, соціального захисту та забезпечення його адресності;
- захист прав власності та розвиток підприємництва, становлення середнього класу, створення умов для виведення економічної діяльності з “тіні”;
- посилення законності та правопорядку, патріотичне виховання громадян;
- розвиток інформаційного простору та доступність мереж масової інформації;
- підвищення конкурентоспроможності економіки на основі інноваційної моделі розвитку;
- удосконалення конкурентної політики, підвищення ефективності реального сектору економіки на засадах усебічного стимулювання приватної ініціативи;
- розширення внутрішнього і зовнішнього ринку для збуту товарів українського виробництва;
- реформування житлово-комунальної сфери, підвищення якості її послуг;
- зниження податкового тиску.

Ми вважаємо, що тільки реформована, демократична держава може відповідати сучасним вимогам.

Держава повинна стати гарантом прав і свобод громадян у всіх галузях.

Права людини повинні бути захищені від необґрунтованого втручання з боку держави. Ми – за недоторканість особи і за рівну відповідальність усіх членів суспільства перед законом.

Наша партія бачить гостру необхідність докорінної реорганізації системи державної влади шляхом розмежування сфери її компетенції зі сферами місцевого самоврядування, запровадження дієвої системи стримування і противаг, організації ефективної взаємодії різних гілок влади.

Підвищення загальної ефективності державного управління передбачається здійснити шляхом продовження політико-адміністративної реформи, а саме:

- удосконалення нормативно-правової бази з питань діяльності органів виконавчої влади;
- удосконалення механізму розподілу повноважень між центральними, регіональними і місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;
- підвищення рівня публічності та прозорості механізмів прийняття політичних рішень.

Ми ставимо перед собою завдання, що є головним нашим пріоритетом, – це становлення середнього класу, динамічне підвищення якості життя населення, розв’язання проблеми бідності, турбота та захист інтересів науково-педагогічних працівників і тих, хто працює у сфері освіти.

Наші зусилля будуть направлятись на:

- ліквідацію заборгованості з виплати заробітної плати та соціальних виплат, недопущення її виникнення в подальшому;
- динамічне зростання реальних грошових доходів населення;
- випереджаюче зростання реальної заробітної плати порівняно з ВВП;
- зменшення розшарування населення за рівнем доходів;
- активізацію процесів легалізації незареєстрованих доходів населення, зокрема прихованої заробітної плати;
- усунення диспропорцій у рівнях пенсійного забезпечення.

Основне мета нашої партії – розвиток здатності людини захищати свої права і свободи. Це завдання ми будемо вирішувати через своїх депутатів всіх рівнів – від місцевого самоврядування до Верховної Ради.

Одне із основних завдань партії – перемога на виборах. Ми віримо, що нас підтримують всі наші однодумці, які згуртуються для перемоги в наступних виборах. За їх підтримкою ми станемо найбільш авторитетним виразником загальнонаціональних інтересів.

Ми налаштовані до конструктивних взаємин із діючими партіями іншого ідеологічного спрямування для плідної співпраці у розв’язанні

загальнодержавних завдань: **ГУМАННІСТЬ І ГІДНІСТЬ, ДУХОВНІСТЬ І ОСВІТА, НАУКА І ПРАВО, СОВІСТЬ!**

Ми будемо об'єднувати талановитих, порядних, енергійних, ініціативних професіоналів та всіх небайдужих до ідей партії співвітчизників з усіх регіонів України і допомагати їм реалізувати свої здібності на благо народу і держави.

Пріоритетні напрями діяльності Партії

Партія „Совість України” пропонує такі програмні пріоритети:

- консолідація всіх зусиль суспільства та його спрямування на сталий розвиток України;
- реформування вітчизняної економіки, підвищення добробуту кожного громадянина України;
- раціональне й ефективне використання потенціалу суспільства у галузях науки, освіти та виробництва, поступова реалізація комплексної стратегічної моделі сталого розвитку;
- провадження збалансованої політики централізації і децентралізації, яка б забезпечувала конституційне верховенство права;
- ініціювання реформ та програм стабільного і прозорого податкового законодавства;
- усунення будь-яких форм і проявів дискримінації в оподаткуванні доходів юридичних і фізичних осіб, підвищення мінімального рівня доходів, що не обкладаються податками;
- реформування системи трудових відносин, створення системи ефективного політичного і соціального захисту інституту праці;
- захист соціальних прав громадян, закріплених у Конституції України;
- встановлення на законодавчому рівні розміру мінімальної зарплати і пенсії, не нижчих від реального прожиткового мінімуму;
- всебічну підтримку дітей, сімей, учнівської та студентської молоді, гуманітарної, вузівської та науково-технічної інтелігенції.

ОСНОВНІ ЗАСАДИ РОБОТИ НА НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПАРТІЇ

Наша мета – становлення та розбудова України як сильної, правової, незалежної держави гуманістичного спрямування, сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян.

Основні принципи нашої роботи:

- чесність;
- розумність;
- порядність;
- відкритість;

- законність;
- справедливість;
- наполегливість;
- відповідальність;
- дисциплінованість.

Основні засоби, якими ми будемо користуватися:

- правові механізми, визначені Конституцією України, Законом України “Про політичні партії”, іншими законами України;
- референдуми, вибори;
- засоби масової інформації тощо.

Єдиним методом роботи нашої партії є конструктивний метод, направлений на розв’язання поставлених перед нами завдань у політиці, економіці, міжнаціональних і міжнародних відносинах. Конструктивний метод, який ґрунтується на повазі один до одного, ретельному вивченні та врахуванні інтересів різних верств населення, пошуку спільної позиції, взаємовигідного результату та порозуміння.

1. ДУХОВНЕ ВІДРОДЖЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Людина – творець власного життя, суспільства і держави, в яких вона живе і діє, реалізуючи своє органічне право на життя, щастя, приватну власність, особисту свободу. Лише в суспільстві, в якому панують моральні і правові норми цивілізованого світу, повною мірою можуть здійснюватися її демократичні свободи, забезпечуватися її соціалізація в інтересах спільноти, творитися активна життєва позиція.

Само творення людини як соціальної і духовної істоти стає можливим лише в самовідданій, творчій праці. Така праця – запорука щастя людини, її внутрішньої гармонії і справжньої свободи, творення на законних основах добробуту людини, яка відповідальна за суспільство як її життєвий простір і форму існування.

Загальна криза духовності, що охопила політичну, економічну, наукову, творчу та соціальну сфери. Як наслідок громадяни нашої держави після проголошення незалежності України все ще залишаються відчуженими від основних духовних джерел, моральних засад. Це принижує людську гідність, пригнічує права і свободи людини.

Ми вважаємо, що цінність людського життя не сумісна з нехтуванням духовності.

Гарантії людського життя вимагають підходів до реформування виховної роботи, в першу чергу, серед молоді і на перше місце поставити СОВІСТЬ як найвищу моральну чесноту.

Ми переконані, що без духовного відродження української культури та культури всіх народів України неможливий соціальний поступ нашого суспільства.

Наша мета - створити умови формування духовної особистості.

Пріоритетним розвитком духовності є поєднання зусиль освіти і культури, створення рівних умов для вільної наукової і творчої діяльності. Партією буде всебічно підтримуватися всі форми набуття духовного рівня суспільства.

Наша партія бачить гостру необхідність у освіті, культурі, науці, інформації. Таку задачу ми можемо вирішити через підсилення наповнення духовністю соціальної сфери. Відродження духовності українського суспільства передбачає бережливе і зацікавлене ставлення з боку суспільства і держави до розвитку науки і мистецтва, охорони пам'яток історії і культури, зміцнення мережі культурно-просвітницьких закладів.

Наша партія розуміє, що культурний розвиток суспільства неможливий без випереджаючого розвитку науки. Для успішного вирішення наукових, освітніх і культурних завдань особливе значення має вільний обмін і передача інформації, реалізація права особи на її отримання, захист від неправдивої інформації, забезпечення можливостей отримання об'єктивної інформації з різних джерел.

Гарантії людського життя невіддільні від всебічного духовного оздоровлення нашого народу, української людини.

2. ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА

Як підтверджує світова практика нашого часу, випереджувальний розвиток інтелектуального потенціалу є неодмінною умовою успішного проведення реформ. Рівень освіченості населення і його ставлення до інтелектуальних цінностей визначають життєвий рівень усіх верств населення і процвітання держави незалежно від її природних багатств, родючості землі і сприятливого клімату. Значення людського інтелекту підвищується в нинішніх

умовах світової конкуренції, бо він стає безпосередньою і продуктивною силою постінформаційно технологічного суспільства.

Водночас треба зазначити, що інтелектуальний потенціал використовується не лише в галузях, які пов'язані з високими технологіями, а впливає на інтелектуальний рівень управлінських рішень. Нині інтелектуальний потенціал народу перетворюється на інтелектуальний капітал, що охоплює сукупність знань, досвід, фахову підготовку та рівень творчої інтуїції працівників підприємств і установ, держави як цілості.

З цього випливають два завдання, що стоять перед Україною: по-перше, збереження національного капіталу і, по-друге, використання його в русі на випередження, що прийшов на зміну „траєкторії переслідування”. У період монопольного панування тоталітарного режиму інтелектуальний потенціал нашої держави зазнав значних втрат. Ігнорування людей інтелектуальної праці спричинило відплив найактивнішої частини цього капіталу за кордон, у високорозвинені країни. Незабезпечення технічно й інформаційно навчальних і наукових інститутів не дало змоги використовувати інтелектуальний капітал в інтересах нашого руху на випередження, хоч Україна в низці галузей науки посідала передові позиції. Нарешті, на інтелектуальний потенціал нашої країни негативно вплинув формалізм, захоплення зовнішніми „перетвореннями”, егоїзм чиновництва, що проявився в жадобі отримати наукові титули без об'єктивних підстав. Як відомо, число кандидатів і докторів економічних наук за роки перехідного періоду збільшилося в 70 разів, хоч такий стрибок не мав адекватного впливу на вітчизняну економіку. Управління наукою і освітою не зазнало радикальних змін, щоби забезпечити рух нашого суспільства на випередження. Навпаки в цих галузях запанувала рутинна і бюрократизм на шкоду суспільним інтересам.

Вихід з такого становища актуалізує створення відповідної цілісної системи на державному рівні. Йдеться насамперед про надання освіти наших громадян реального державного пріоритету. Перетворення в галузі освіти звелось головним чином до зовнішніх змін, насамперед переходу до штучної системи оцінювання знань, що насправді лише приховувала недоліки нашої школи, яка втратила колишні позитивні набутки. Однією з причин таких втрат стало зневажливе ставлення до праці педагога, який опинився на становищі

людей із знедолених соціальних верств. Хабарництво у вищій школі набуло катастрофічних масштабів.

Водночас чиновництво від освіти знехтувало позитивні тенденції у нашій школі, зокрема створення середніх і вищих закладів елітарного типу, які використовують найновіші досягнення сучасної світової педагогіки. Упередженість проявилася також щодо недержавних закладів освіти, проти яких спрямовували свої сили судові і податкові органи.

У цілісній системі для підтримки інтелектуального потенціалу нації, його розвитку і перетворення на інтелектуальний капітал треба створити умови для відтворення і випереджувального розвитку науки. Вимагає докорінного поліпшення фінансування і матеріальне забезпечення фундаментальної науки. Крім того, треба забезпечити розвиток прикладної науки безпосередньо в галузях виробництва і на підприємствах за прикладом передових країн світу.

Майбутнє української науки і вищої школи значною мірою пов'язується з приєднанням до Болонського процесу, що допоможе позбутися хиб минулих десятиліть, з одного боку, та адаптуватися до передових держав світу, з другого боку. Для таких зрушень Україна має достатні умови, незважаючи на інтелектуальні втрати за останніх півтора десяти років.

Інтелектуальний потенціал нації залежить від підтримки молоді, зокрема тих юнаків і дівчат, які обдаровані природним талантом. Лише опора на молодь забезпечить гідне майбутнє нашої держави і сприятиме суспільному прогресові. Нині особливо тривожить те, що чимала частина дітей шкільного віку опинилася поза школою, на чому спекують анти суспільні інтереси. Злиденність переважної частини населення не дає змоги випускникам середньої школи продовжувати навчання у вищих навчальних закладах, зокрема закладах елітарного типу, в яких готуються фахівці XXI століття.

Водночас в інтересах держави розширення вікових меж ефективного використання інтелектуального потенціалу нації. Складнощі перехідного періоду зумовили формальний підхід до цього інтелектуального багатства, а паліативні заходи дали лише частковий ефект.

Звісно, розвиток інтелектуального багатства нашого народу ставить питання про всебічне сприяння всіх видів діяльності, захист інтелектуальної власності, державної підтримки найперспективніших видів діяльності, а

також підтримки громадської активності наукової, зокрема науково-технічної інтелігенції. Прагматичний інтелект треба органічно наповнювати моральним змістом і патріотичною позицією.

3. ДЕРЖАВНА ВЛАДА ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Влада має служити ЛЮДИНІ, а не навпаки. Така влада належить до європейських цінностей.

Проблема розвитку місцевого самоврядування у сучасній Україні як інституту публічної влади є вкрай актуальним у зв'язку з завданням сучасного політико–адміністративного реформування українського суспільства. Це є кроком на шляху побудови громадянського суспільства та правової держави, а також однією з умов адекватного входження України у європейське співтовариство.

Протягом років незалежності сучасне українське суспільство набуло всіх ознак державності, але на жаль ще досить не можна стверджувати, що Україна має ефективну модель державної влади, яка має забезпечити достатній рівень життя українського народу. Відомо, що дієве місцеве самоврядування можливе у сучасних умовах лише за високої громадянської активності, тому що самі громадяни перш за все мають вирішувати проблеми що стоять перед ними створюючи для цього громадські об'єднання та організації. Виходячи з принципу субсидіарності державні органи влади мають братися за вирішення лише тих завдань, які не під силу самим громадянам, об'єднанням у недержавні і немуніципальні організації, більш того, у відповідності до цього принципу мають розподілятися повноваження між різними рівнями влади. Цей принцип є основним, який закладено у Європейській хартії самоврядування. На жаль сьогодні ми повинні констатувати про те, що народ відсторонений від участі в управлінні, як державою в цілому, так і рівні місцевого самоврядування, що свідчить про те, що він не став головним суб'єктом в організації влади. Така соціально – політична ситуація не відповідає ознакам демократичного розвитку країни.

У будь – якому цивілізованому суспільстві має бути вільне співробітництво та співпраця між усіма суб'єктами державно – владних відносин, оскільки саме це є запорукою конструктивного розвитку

демократії та політико-правових засад реального народовладдя та створення сучасної правової держави. У зв'язку з цим вкрай важливим є проблеми розвитку реальної структури самоорганізації, як основи місцевого самоврядування, що в цілому є найважливішою ознакою громадянського суспільства.

Розвиненість та дієвість місцевого сучасного місцевого самоврядування, як інституту публічної влади вимірюється, по – перше, наявністю закріпленої, визнаної та визначеної територіальної основи місцевого самоврядування; по – друге, реальним розмежуванням повноважень та компетенцій між державною владою та місцевим самоврядуванням, а також між органами місцевого самоврядування різних рівнів адміністративно – територіального устрою держави; по – третє, розмежування питань землі, власності та майна між різними рівнями державної влади та органами місцевого самоврядування; по – четверте, розмежування фінансових питань та джерел доходів (перш за все місцевих податків) бюджетів; по – п'яте, необхідність адекватного нормативного – законодавчого регулювання вибору оптимальних моделей місцевого самоврядування та їх залежності від спроможності громад; по – шосте, наявністю ефективного контролю та чітких механізмів відповідальності за діяльністю органів місцевого самоврядування а також обраних місцевих депутатів та призначуваних посадових осіб. *Це є механізм здійснення прямої демократії, який на жаль у повній мірі ще й до сьогодні не реалізовується у практиці місцевого самоврядування в Україні. В свою чергу, органи місцевого самоврядування повинні бути постійно зацікавлені у зворотному зв'язку з населенням і з цією метою мають бути організовані збори жителів, місцеві консультативні та зобов'язуючі референдуми.* Вкрай актуальною є проблема створення т. з. “відкритого уряду”, метою якого має бути створення передумов прозорості діяльності державної влади, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства.

Сучасна система місцевого самоврядування, виходячи із специфіки взаємозв'язку громадянського суспільства і соціальної правової держави, насамперед, по–перше, повинна планувати та реалізовувати свої інтереси за допомогою дієвості територіальних громад; по–друге, така діяльність територіальних громад має бути незалежною, як від органів державної влади, так і від приватних, вузько–корпоративних інтересів; по–третє, завжди мають діяти у межах легітимно–встановлених політико–

правових норм; по—четверте, не повинна підміняти державні структури і здійснення державної влади на місцях.

Таким чином, перехід до нових моделей суспільного управління та місцевого самоврядування пов'язаний з розширенням повноважень місцевої влади внаслідок процесів системної децентралізації, перевагами якої може вважатися зростання творчості й активності дій та інноваційних підходів в умовах конкуренції, щодо незалежних адміністративних територіальних одиниць, а також розширення можливостей залучення громадян до вирішення місцевих і регіональних проблем.

Для ефективного розвитку місцевого самоврядування в Україні гострим питанням є, з одного боку – порушення балансу прав і обов'язків громадян, а з другого – відсутність механізмів, які б гарантували спроможність громадян, як суб'єкта влади користуватися наданим правом. Перспективна модель місцевого самоврядування в Україні має базуватися на реформуванні системи взаємовідносин та взаємостосунків влади, формуванні життєздатних територіальних громад, повного використання місцевих ресурсів, наближення рівня надання послуг населення до місця його проживання, а також залучення всіх громадян до вирішення місцевих питань, взаємоузгодження повноважень органів місцевого самоврядування та органів державних адміністрацій. Це має бути здійснено за умов формування механізму партнерства державної влади і місцевого самоврядування, а також чіткого поділу повноважень і компетенцій між територіальною громадою та її органами самоврядування.

Вкрай необхідно з метою оптимізації схем організації схем місцевого самоврядування здійснити закріплення в національному законодавстві за кожним з рівнів місцевого самоврядування вичерпного переліку власних повноважень і наданих державних повноважень, а також підготовка нових законодавчих актів із дотриманням принципів достатності правового регулювання та відкритості процесу законотворчого процесу.

Місцеве самоврядування – фундамент народовладдя та громадського управління.

Інституційно місцеве самоврядування створює надійну противагу тенденціям бюрократизації та етатизації соціально-політичного життя. Воно, поряд з громадською думкою і масовою політичною активністю населення, є

найбільш впливовим репрезентантом громадянського суспільства у його взаємодії з органами державної влади. Через розвиток місцевого самоврядування проявляється одна з глобальних тенденцій сучасної цивілізації - поступове заміщення значної кількості функцій державного управління управлінням громадським і таким чином наближення управлінських інститутів до потреб кожної людини. Громадське управління, яке найбільш повно враховує і дозволяє проявлятися активності кожної людини, в сучасних умовах розвивається передусім як система місцевого самоврядування.

Значення місцевого самоврядування радикально збільшується в умовах реформування політичної системи України. По завершенні політичних реформ саме місцеве самоврядування стає вирішальною силою, що формує всю систему соціальних відносин у країні. Реалізується найбільш оптимальна модель управління, при якій регулюючі органи і посадовці знаходяться під прямим контролем людей, чий інтереси вони мають представляти. Створюється надійний системний фундамент поєднання зусиль управлінських самоврядних інститутів та кожної людини для вирішення усього спектру соціальних проблем.

Всебічно підтримуючи розвиток місцевого самоврядування як фундаменту народовладдя та громадського управління, створення для кожної людини можливостей захисту своїх інтересів і вирішення своїх проблем через органи соціального управління, партія **концентрується на реалізації наступних програмних завдань у цій сфері:**

1. Забезпечити реалізацію політичної реформи щодо перерозподілу управлінських повноважень на користь органів місцевого самоврядування.
2. Впровадити прямі вибори лише мерів міст та голів сілрад, а й голів районних та обласних рад.
3. Внести зміни у законодавство щодо зміцнення матеріально – фінансової основи місцевого самоврядування, перерозподілу на його користь фінансових потоків у державі.
4. Розширити контролюючі функції громадськості щодо діяльності місцевого самоврядування.

5. Сформувати систему загальноукраїнських координуючих структур для організації співпраці органів місцевого самоврядування різного рівня та міжнародного співробітництва у цій сфері.

4. ОСВІТА І НАУКА

Метою нашої партії є розвиток парадигми нової освіти та науки – освіти та науки совісті. В її основи – здатність освіти забезпечити соціальний, духовний, психічний та фізичний розвиток.

Ми стверджуємо, що освіта є рушійною силою та основою для розвитку особистості. Освіта має стати доступною для всіх категорій громадян не залежно від віку. XXI – освіта як інтегративна сутність розвитку людини, умова підвищення якості життя та довголіття.

Освіта і наука завжди передувала розвитку економічних і політичних сил у суспільстві. За допомогою науки та освіти, які формувалась з методик пізнання навколишнього світу, втілення результатів пізнання в практику повсякденної діяльності, зароджувались і розвивались цілі культури та нації.

Визначальними в часи динамічної зміни структури і якості людської цивілізації є процеси процес гуманізації, підвищення духовності і моралі освіти та науки. В один ряд з ними можна поставити сучасні науково змістовні соціальні технології: децентралізації, інформатизації суспільства і які передбачають зближення матеріальних потреб і духовних засад людського буття.

Гуманізація в суспільному розвитку найвиразніше виявляється у:

- формуванні нового типу науки і освіти;
- гармонізація інтелектуальної творчої праці людини;
- визначення ціннісного, корисного для людини розвитку науки;
- подоланні негуманних принципів наукових досліджень, відчуження науки від людини;
- спрямованості наукових досліджень на засадах совісті, людяності, чесності.

Важливим чинником забезпечення процесу гуманізації суспільства є тенденція до значного підвищення рівня освіти та її спрямування на загальнолюдські цінності. Гуманістичні знання, рівень освіти, її практичну орієнтацію слід розглядати як необхідне джерело інновацій, удосконалення соціально-духовного та політико-правового простору держави.

Сьогодні не тільки зростає відповідальність науки та значення освіти, а й змінюються її принципи, зміст, функції, форми й методи. Освіта стає

безперервним процесом, що супроводжує людину впродовж усього її життя. Вона забезпечує постійне оновлення та поповнення знань та умінь. У минулому **особистісноорієнтованому, гуманістичному чиннику в Україні** надавалося недостатнє значення,

Відсутність розуміння небезпек науки призвело до відсутності пересторог і її відповідальності як за долю окремої людини, так і суспільства в цілому. За таких умов, власне, і виник розрив між потребами суспільного розвитку й **сподіваннями** соціуму. Такий підхід привів до драматизації суспільного життя. В Україні вона пов'язана з тим, що зміни в суспільному розвитку базувались на утилітарних засадах, що ігнорували адекватність попередніх знань і навичок користі, безпеці людини. Це виявилось у Чорнобильській трагедії інших техногенних та природних катаклізмів.

В тому, щоб громадяни були здатними впродовж усього життя здійснювати поступ духовних змін, розквіту цивілізації на гуманних засадах, основну роль покликана відіграти освіта, що останнім часом претендує на те, щоб стати чинником гуманізації науки і суспільства. Упроваджуючи нову парадигму освіти в Україні, ми виходимо з міжнародного досвіду педагогіки, орієнтованої на персоніфікацію навчально-виховного процесу.

Освіта як чинник гуманізації суспільства передбачає:

- пріоритетне ставлення до особистості;
- повагу до окремого індивіда як неповторного вияву людської природи;
- піклування про розвиток здібностей кожного індивіда;
- опору на всю існуючу сукупність знань про людину;
- розвиток здатності бути **самоефективним, компетентним**, життєтворчим, вміти відстоювати права і свободи;
- подолання екстенсивного підходу до гуманітарної освіти (замість збільшення кількості годин - пошук інтегральних знань, орієнтованих на розкриття особистісного потенціалу).

Сенс **сучасної** освіти як чинника гуманізації суспільства полягає в тому, що вона сприяє **створенню рівних стартових можливостей**, життєвій необхідності розвитку потенціалу людини, створює рівні стартові можливості в соціалізації, робить необоротними соціальні цінності, розвиває духовність і етико-моральні засади функціонування в соціумі. Вона покликана не лише підіймати рівень знань, алей робити їх ціннісними, утверджувати свідому громадянську позицію, розвивати потреби людини, бути почутим і потрібним суспільству.

Важливим питанням є потреба оновлення цінностей, створення пріоритетів для утвердження гуманістичних засад змісту та технологій освіти в Україні.

Сучасна освіта **передбачає** практичну реалізацію комплексу соціально значущих цінностей. **Процес** її становлення **повинен відображати тенденції** гуманізації суспільства.

Процес становлення освіти потребує оновлення змістових орієнтацій:

1. Забезпечення підходу до освіти не як до сукупності нових знань, а як до ціннісної міри моральності, Справедливості і Совісті. Освіта повинна розглядатися як процес розквіту потенційних можливостей людини, процес розвитку її здібностей.

2. Утвердження у свідомості всіх тих, хто навчається, орієнтації на компетентність як базову цінність суспільного розвитку.

Лише компетентні люди, насамперед у науковому, соціальному політичному та правовому розумінні, здатні попередити поширені сьогодні негативні соціальні явища. Виходячи з цього, освіта має стати запорукою майбутнього багатого й успішного суспільства. І лише компетентні люди здатні зробити його таким.

З морально-етичного погляду освіту варто розвивати, відмовившись від ідеологічних штампів. **Нові пріоритети освіти, інтегруються в особистісний вимір, спрямовує на життєтворчість. Такий підхід нині має стати освітнім принципом, життєвим орієнтиром України ХХІ століття.**

3. **Нова парадигма освіти повинна стати найвищою ціннісною суспільства.** Новому поколінню слід надати можливість здобути **важливі для саморозвитку знання, уміння й навички, необхідні для усвідомленого включення в соціальний розвиток.** Ідея громадянського суспільства і демократії залишатиметься в нашому суспільстві незабезпеченою, якщо люди не матимуть достатніх знань, **умінь** і навичок для здійснення свідомого контролю за владою.

Головна практично орієнтована мета освіти – формування суверенного громадянина, свідомого суб'єкта політичних, правових, соціальних відносин, активного учасника суспільних і державних справ на основі глибокого усвідомлення **та вмінь захищати свої права та визнавати обов'язки.**

4. Виховання **толерантності, совісті, інших загальнолюдських цінностей та формування** культури вибору, уміння досягати згоди, неприпустимості негативних тлумачень стосовно тих чи інших культур, народів, традицій.

Головне для сучасної людини – знайти своє місце в тендітному й мінливому розвитку людської цивілізації, і освіта покликана допомогти молодій людині здійснити адекватний вибір.

5. Розвиток здатності до гуманістичного осмислення результатів людської діяльності в історичному минулому, сьогоденні **та відповідальність за майбутнє.**

Удосконалюючи освіту, ми повинні вберегти себе і наших дітей від розриву історичних часів, бездумного протиставлення сучасності минулому або ефемерному (мислимому) майбутньому.

6. Формування принципів і критеріїв гуманізму: людяності, **совісті, честі, свободи особистості, рівності, справедливості, терпимості до інакомислення.**

*При дотриманні зазначених принципів важливе місце належить проблемі **життєтворчості**, на якій останнім часом зосереджує увагу сучасна педагогіка. Творчість у контексті освіти можна розглядати як діяльність особистості із створення нових форм ставлення **до себе, до іншої***

людини, до суспільства. Складовими цього процесу є формування здатності до саморозвитку, усвідомлення цінностей громадянських якостей: внутрішньої свободи, відповідальності, здатності бачити прекрасне в навколишньому світі і в людях.

7. Прагнення до діалогу культур, має стати механізмом розвитку особистості, його здатності берегти національно-культурну ідентичність в умовах глобалізації суспільного буття.

Основними принципами такого діалогу мають стати толерантність, готовність до рівноправності, досягнення згоди.

8. Утвердження у свідомості молодих людей ЕТИКИ СОВІСТІ, яка має світоглядне значення і розглядає суспільство як середовище гармонійного поєднання інтересів людини і соціуму.

За сучасних умов особлива відповідальність покладається на самку людину, абсолютизація наднаціонального, нехтування правами інших, дискримінація повинна стати предметом вивчення історії. Роз'єднання людей, розлад суспільства веде до втрати індивідумом своєї особистості, спричинює загострення конфліктів, асоціальну поведінку, поширення негативних явищ. Соціальне, духовне, психічне здоров'я суспільства залежить від спільних зусиль, спрямованих на підтримання соціального порядку і суспільного блага через опору на освіту, яка покликана виховувати віру, переконання, готовність до морального діалогу.

9. Налагодження педагогічної співпраці, подолання непрозорості навчального процесу.

Взаємне налаштування педагога і тих, хто навчається, на інтерактивну взаємодію, узгоджену діяльність повинна передбачати:

- забезпечення єдності викладання і навчання;
- пошук нової парадигми світоглядного виховання в умовах політичного плюралізму;
- створення умов для поєднання навчання з професійною орієнтацією;
- подолання негативних явищ в освіті, зокрема неповаги до дітей і педагогів, корупції та насилля;
- утвердження гідності учня, студента, аспіранта, педагога як співтворців пізнавального процесу.

Партія виступає за реформу освіти. У центрі уваги має бути, насамперед, особа, котра приймає участь в навчальному процесі. Ми - за реформування наскрізного навчання, від дошкільного виховання дітей до освіти людей III-IV покоління, за розвиток їх альтернативних форм, покращення матеріального забезпечення навчання всіх форм власності.

Важливим завданням є підвищення рівня оплати праці і соціального забезпечення педагогів. Особливо важливим є матеріально-технічне забезпечення дитячих садків, загальноосвітніх шкіл, училищ, коледжів, вузів різних форм власності на сучасному рівні вимог освіти і виховання.

Важливим є створення умов для виявлення інтересу до навчання, творчості, сприяння виявленню різних форм самоврядування. Нагальною потребою є підготовка якісного професорсько-викладацького складу, зміцнення наукової бази, міжнародних і міжвузівських контактів, забезпечення міжнародного співробітництва через створення системи грантів для отримання молоддю освіти за кордоном, постійно діюча мережа стажувань і практики для студентів і викладачів, запрошення іноземних спеціалістів. Як загальнодержавне завдання треба розглядати розширення участі українських представників у міжнародних фестивалях, конкурсах, конференціях, змаганнях тощо. Ми відстоюємо пріоритетність державного фінансування на конкурсній основі найбільш важливих фундаментальних напрямів наукових досліджень поряд із забезпеченням нових ринкових форм їх підтримки - шляхом створення приватних інвестиційних фондів і банків, розвитку взаємовигідної торгівлі патентами, ліцензіями на внутрішньому і міжнародному ринках.

Особливе значення ми надаємо захисту інтелектуальної та інших видів творчої праці громадян. Партія буде прикладати зусиль для захисту прав на інтелектуальну та інші види творчої власності.

ОСВІТА ПОВИННА СТАТИ СТРАТЕГІЧНИМ ПРІОРИТЕТОМ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ. ПРОФЕСІЯ ПРАЦІВНИКА ОСВІТИ ПОВИННА ПОСІСТИ ВИЗНАЧАЛЬНЕ МІСЦЕ В НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ.

5. КУЛЬТУРА ТА ДУХОВНІСТЬ

Культура та духовність повинні стати базовими, визначальними чинниками утвердження громадянського суспільства. Серед своїх головних завдань партія вбачає:

- духовну і культурну розбудову, утвердження в Україні принципу полікультурності як основи дієвої демократії і сучасної держави в умовах культурної глобалізації;
- зосередження зусиль на забезпеченні високого рівня загального культурного розвитку країни при збереженні власної самобутності, національно-культурної самоідентифікації;
- підтримка українських діячів культури та творчих колективів;
- зміна моделі фінансування науки, культури та освіти.

Наша партія переконана, що розвиток нашого суспільства неможливий без духовного відродження народу, повного і всебічного

розвитку української культури як органічного синтезу духовного братерства всіх народів України. Необхідно створити умови для формування духовно багатой людської особистості, вільної, незалежної, діяльної і творчої.

Ми вважаємо пріоритетним розвиток і гуманізацію системи освіти, створення рівних умов для всіх форм навчальних закладів, для вільної наукової і творчої діяльності. Партією буде всебічно підтримуватися як державна, так і недержавна системи освіти.

Ми – за збереження і розширення всіх форм виховання й освіти особи, поліпшення матеріального забезпечення навчальних та виховних закладів.

Важливим завданням стосовно цього постає матеріально-технічне забезпечення закладів освіти, підвищення рівня оплати праці й соціального забезпечення педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Партія «Совість України» вбачає гостру необхідність у знятті невинновданого бюрократичного тиску з боку органів влади на освітні, культурні, наукові, інформаційні, спортивні заклади. У їхній роботі головним має стати створення передумов для творчої конкуренції, комплексного розвитку гуманітарної сфери. Відродження духовності українського суспільства передбачає бережливе і зацікавлене ставлення з боку суспільства і держави до розвитку науки і мистецтва, охорони пам'ятників історії і культури, зміцнення мережі культурно-просвітницьких закладів.

Наша партія розуміє, що культурний розвиток суспільства неможливий без випереджального розвитку науки. Ми відстоюємо пріоритетність державного фінансування на конкурсній основі найважливіших фундаментальних напрямів наукових досліджень.

6. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я І СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА

Партія виступає за створення ефективної, всеохоплюючої системи соціального захисту і підтримки населення за участю державних, а також інших структур громадянського суспільства (недержавних, пенсійних і страхових компаній, благодійних фондів та ін.). Ця система має передбачати: соціальне обов'язкове страхування працівників, пенсійне страхування громадян за віком, пенсійне страхування громадян у зв'язку з інвалідністю або втратою годувальника, матеріальну допомогу малозабезпеченим і соціально вразливим верствам населення тощо.

Особливе значення і постійну увагу наша партія спрямовує на питання широкомасштабного соціального захисту людей похилого віку – пенсіонерів, ветеранів війни і праці. *Головна мета – гарантувати належний рівень забезпечення соціальних потреб в умовах перехідного періоду економічних перетворень.*

Партія надає особливого значення розвитку громадської ініціативи категоріям соціально незахищених громадян. Вона буде захищати, відстоювати їх інтереси, навчати бути спроможними захистити свої права.

Право громадян України отримувати медичну допомогу, освіту, доступ до художніх і культурних цінностей виходить з необхідності надання відповідних послуг як за рахунок держави, так і з особистих грошових накопичень. Ми будемо прагнути до розширення мережі відповідних закладів і поліпшення їх матеріального забезпечення за рахунок економічного потенціалу держави, а також шляхом стимулювання створення недержавних закладів гуманітарної сфери, що звільнені від оподаткування і отримуватимуть інші пільги на час становлення.

7. МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА ТА ОХОРОНА ІНТЕРЕСІВ СІМ'Ї

Партія відстоює ідею всебічного зміцнення сім'ї засобами матеріального, виховного і правового характеру. Ми виступаємо за підтримку суспільством і державою молодих сімей, збільшення державної допомоги на виховання дитини, скороченого робочого дня жінкам без збитку для їхнього соціального статусу і кар'єри, додаткових пільг матерям-одиначкам, здійснення спеціальних державних освітніх, медичних, культурологічних програм, запровадження норми персональної юридичної відповідальності державних службовців, що порушують права сімей або наносять їм своїми діями матеріальні чи моральні збитки.

Виховання дитини є важливою громадською діяльністю, яка повинна відповідно оцінюватися суспільством і оплачуватися державою. Сімейне виховання має реалізовуватися через сприйняття материнства і батьківства як соціальної функції і спільної відповідальності батьків за виховання і розвиток своїх дітей за умови безсумнівного пріоритету інтересів дітей.

Ми вважаємо що будь-які форми дискримінації жінок порушують принцип рівноправ'я і поваги до людської гідності, заважають їм брати участь нарівні з чоловіками в політичному, соціальному, економічному і культурному житті країни, перешкоджають зростанню добробуту суспільства і сім'ї, найбільш повному розкриттю потенційних можливостей жінки як особистості. **Ми підтримуємо будь-які форми жіночого руху на захист своїх прав і виступаємо за розширення їх представництва в усіх органах влади.**

Особливу увагу треба приділити молоді як майбутньому нації, опрацювавши культурні, освітні, спортивні та інші молодіжні програми, а також забезпечивши можливості для альтернативної служби військовозобов'язаних громадян. **Молодь – опора майбутнього суспільства і водночас гарантія його майбутнього. Вимагає зваженої переоцінки досвід минулого виховання молоді, очищення його від ідеологічної зашореності і формалізму.**

Молодіжна політика держави має спрямовуватися на розвиток громадської самодіяльності юнаків і дівчат, але без втручання у внутрішні

справи їх організацій, якщо вони діють у межах закону. На особливу увагу заслуговує пластунський рух як традиційна національна форма скавтингу. Здобутки українського пластуництва не стали набутком нашої громадськості після краху тоталітарної партократичної системи. Не використані інші форми молодіжної самодіяльності, які мали значний вплив на юнаків і дівчат у тих регіонах нашої батьківщини, що до певного часу перебували поза межами СРСР.

Побудувати цивілізовану державу можна лише в такому суспільстві, яке має високу загальну культуру і політичну культуру громадян. В умовах України стоїть проблема збереження системи національних традицій українського народу і національних меншин, вмілого поєднання їх із загальнолюдськими, універсальними цінностями. Культура належить до найважливіших чинників становлення цивілізованих взаємин між людьми і народами, чому сприяє прилучення українського народу як громадян усіх національностей до кращих світових культурних досягнень.

Партія «Совість України» надає особливого значення молодіжній політиці, усвідомлюючи, що освічена молодь – запорука добробуту нашого суспільства. Ми вважаємо принципово важливим створення молодіжних організацій на базі нашої партії, сприяння їх роботі серед підлітків та юнацтва.

Ми впевнені, що молодь повинна мати відповідні умови для гідного життєвого старту, самоствердження, оволодіння вибраною професією та освітою, розв'язання матеріальних і житлових проблем. Цьому повинна слугувати система цільових державних кредитів, які могли б використовуватися для отримання житла, освіти, стартових умов для початку трудової і підприємницької діяльності тощо.

Молодь має отримати можливість реалізувати своє право на працю, що створить передумови для самоствердження молодої людини. Особливої підтримки на загальнонаціональному рівні потребує обдарована молодь, що має потяг до знань і самовираження.

8. РЕЛІГІЯ І СВОБОДА СОВІСТІ

Великою загрозою духовному оздоровленню українського народу є міжконфесійні конфлікти. Населення нашої держави багатоконфесійне, а всі її громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед Законом. *Державна влада має неухильно дотримуватися принципу невторчання у внутрішні справи релігійних об'єднань і не надавати переваги жодному з них.* Звісно, конфесійні організації, що проводять антидержавну політику, не мають права на легальне існування.

Україна має кардинально переглянути своє ставлення до комплексу проблем, пов'язаних з реалізацією особою свого права на свободу совісті. Треба зробити конкретні кроки, які б свідчили про усвідомлення державою важливості цих проблем, про те, що їх розв'язання – серед пріоритетів державної політики.

Одним з таких кроків, на нашу думку, має стати державне стимулювання досліджень у галузі релігійної свободи та державно церковних відносин. Доцільно було б утворити окрему науково-дослідну установу зі статусом принаймні інституту в складі Академії правових наук України, відкрити теологічні факультети в університетах і запровадити хоча б спецкурс “Свобода совісті: правовий аспект проблеми” в юридичних вузах і на юридичних факультетах.

На жаль, суперечливість і декларативність існуючих конституційних норм поєднується з відсутністю правового регулювання значного кола правовідносин у цій сфері. Можна сміливо твердити, що національний правовий інститут свободи совісті потребує радикальної реформи.

Першим етапом такої реформи має стати розробка чіткої та несуперечливої концепції державної політики у сфері релігійної свободи. До розробки такої концепції потрібно залучити представників релігійних організацій, відомих релігієзнавців, провідних юристів, знаних істориків, соціологів, філософів і, звичайно ж, політиків, яким не байдужа ця проблема. **На наше переконання, у підвалини концепції має бути закладено три основні принципи:**

- обмеження релігійної свободи особи винятково нормами кримінального та адміністративного законодавства;
- гетерогенності і, відповідно, незалежності держави і церкви;
- взаємовигідного партнерства держави і церкви в соціальній, культурній, освітній та інших сферах.

Важливу роль у духовному відродженні України покликана відіграти релігія, яка традиційно займає важливе місце в духовному житті народу.

Ми стоїмо на засадах визнання за кожним громадянином України права на свободу вибору віри і визнаємо за кожним членом суспільства право на атеїстичні переконання.

Партія виходить з необхідності підтримання в Україні міжцерковної і міжконфесійної злагоди, правового розв'язання всіх можливих суперечок і протиріч. Держава не повинна дозволяти релігійну дискримінацію і бути надійним гарантом недоторканості, рівності і свободи функціонування всіх релігійно-церковних інститутів, що діють у межах закону. *Нашим завданням є сприяння забезпеченню рівності всіх народів, котрі живуть в Україні, у їх праві сповідувати притаманний їм спосіб життя і релігію, вільно користуватися рідною мовою, розвивати національну культуру.*

9. ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА

Економічна політика партії “Совість України” передбачає розвиток в Україні приватно-підприємницької, конкурентноздатної ринкової економіки, що забезпечує динамічний розвиток, сильну соціальну політику держави та економічну рівновагу. Її підґрунтя – вільна реалізація громадянами свого невід’ємного права на приватну власність, включаючи приватну власність на землю, інтелектуальний продукт, право на підприємницьку ініціативу та принцип дотримання контрактів.

Головною економічною метою партія вважає функціонування такої економіки, що забезпечує постійне зростання добробуту громадян України їхню економічний, соціальний та культурно-духовний розвиток.

Партія “Совість України” наголошує, що економіка держави має функціонувати в умовах ринкової конкуренції та саморегулювання для максимального задоволення соціальних і споживчих потреб громадян. Кожне підприємство чи приватний підприємець мають діяти за власною ініціативою і відповідно до власної зацікавленості, не порушуючи чинного законодавства та прав споживачів своєї продукції (послуг), не завдаючи їм шкоди, не порушуючи прав інших підприємств – виробників аналогічної продукції (послуг).

Партія “Совість України” вважає, що головне завдання у сфері економічної політики полягає у вдосконаленні системи ринкової економіки. Основною рушійною силою розвитку економічних відносин є підприємницька ініціатива, коли кожен учасник економічних відносин діє в межах закону, на основі власного бажання і на свій власний ризик з метою отримання прибутку. Зі свого боку держава має заохочувати приватну ініціативу, всіляко захищати приватну власність. Суть змін в економічній політиці повинна полягати в переході від обмежувальних заходів до стимулюючих, наслідком чого повинне стати пожвавлення виробництва і на цій основі підвищення життєвого рівня населення. *Партія вважає, що держава має сприяти розвитку приватного підприємництва за допомогою організаційних, інвестиційних, податкових, валютно-фінансових важелів, а також наданням йому послуг державними установами.* В основі економічних відносин має бути договірне право, яке регулює взаємини між виробниками, продавцями (постачальниками), покупцями (споживачами). Порушення договірних прав спричиняє відповідальність згідно із законом чи умовами договору. Фінансові зобов’язання підприємств перед працівниками, іншими підприємствами і державним бюджетом є обов’язковими і забезпечуються всіма активами підприємств. Держава не повинна втручатися у господарсько-комерційну діяльність підприємств, укладання господарських договорів, визначення ринків збуту продукції, економіко-правові відносини всередині підприємств. Фінансування діяльності суб’єктів економічних відносин має відбуватися з небюджетних

джерел, окрім цільового фінансування державних стратегічних програм через механізм конкурсного відбору виконавців державних замовлень. Необхідно стимулювати об'єднання приватного підприємництва, структурних галузевих перетворень, концентрації капіталів через акціонерні товариства, вільний продаж акцій, захист прав акціонерів, підпорядкування держави як акціонера рішенням корпорації. Для повернення в Україну капіталу, вивезеного за кордон, потрібно створити сприятливі для цього макроекономічні умови (стабільність національної грошової одиниці, низький рівень інфляції, стимуляційна і стабільна податкова політика). *Партія "Совість України" виступає за те, щоб держава забезпечувала умови для функціонування виробничої, господарської та фінансово-ринкової інфраструктури, створювала для учасників економічних відносин нормативну базу.* Важливого значення партія «Совість України» надає проведенню ефективної регіональної економічної та збалансованої податкової політики, заснованої на розширенні повноважень і відповідальності місцевих органів влади за хід економічних реформ, використанні ресурсного потенціалу регіонів та їх зацікавленості у комплексному розвитку територій, вирішенні гострих соціальних питань на основі незалежного формування бюджетів різних рівнів на основі довгострокових нормативів бюджетного забезпечення.

10. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА

У сучасних умовах інтереси збереження цивілізації і культури потребують свідомого обмеження втручання людини в природу. Загострення екологічної ситуації в Україні зробило нагальною потребою розв'язання проблеми реалізації програми сталого економічного розвитку з урахуванням екологічної безпеки, що в майбутньому:

- дозволить узгодити необхідність розвитку економіки з проблемою природокористування і збереження довкілля;
- поставить у центр уваги людину, яка має невід'ємне право на здорове і плідне життя в гармонії з природою;
- визнає охорону довкілля пріоритетним завданням суспільства.

Для досягнення цих завдань ми вважаємо за необхідне створити ефективні адміністративно-правові та економічні механізми раціонального природокористування й охорони навколишнього середовища, адекватного фінансування природоохоронної діяльності на державному і регіональних рівнях.

Держава повинна забезпечити достатнє фінансування на здійснення розробки і повне дотримання медичних, продовольчих та екологічних стандартів, введення податкових пільг для виробництва екологічно чистих продуктів харчування, обов'язкове використання на підприємствах очищувальних споруд, здійснення загальнодержавних і регіональних екологічних і медико-екологічних програм.

Первинним чинником, що забезпечить виконання цих завдань, є формування екологічного мислення через запровадження цього компонента до всіх рівнів системи освіти.

11. ПРІОРИТЕТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Безпека нації – безпека кожного громадянина!

Ми розглядаємо систему національної безпеки як систему забезпечення життєздатності народу, як державний засіб захисту від зовнішніх і внутрішніх виявів загрози своєму існуванню через сукупність відповідних правових норм, державних органів влади, структур та заходів, що забезпечують комплексний захист кожного громадянина окремо і держави в цілому. Ця система має гарантувати територіальну цілісність держави і непорушність її кордонів, необхідні умови життя та розвитку, дотримання громадянських прав, забезпечення політичної стабільності, прогресу в соціально-економічному розвитку країни.

Держава повинна створити передумови для забезпечення ефективної взаємодії внутрішньо - і зовнішньополітичних, економічних, інформаційних, соціальних, екологічних та інших складових системи національної безпеки для недопущення порушень прав людини, збройних конфліктів, захисту національно-державних інтересів.

Партія вважає головним засобом забезпечення незалежності і попередження зовнішніх загроз проведення активної миролюбної зовнішньої політики, конструктивної діяльності в авторитетних міжнародних організаціях.

Стратегічною метою державної політики у сфері міжнародних відносин є інтеграція України до європейського співтовариства. Наша партія ставить за мету запровадження продуктивних і взаємовигідних умов співпраці на міждержавному рівні, сприяння тим інтеграційним процесам, які відповідають інтересам України, просування в напрямку більш повної взаємної відкритості України і на міжнародній арені.

Партія вважає, що в основу військової доктрини України має бути покладено концепцію оборонної достатності. Ми за використання армії тільки для захисту країни від зовнішніх загроз. При цьому, військова доктрина повинна передбачати поступове наближення оборонних структур України до структур загальноєвропейської безпеки.

Партія наполягає на якісному оновленні концептуального спрямування національної безпеки України. Індивідуальна захищеність людини від посягань на її конституційні права та свободи має стати найважливішим пріоритетом нової політики у сфері національної безпеки. Для цього зусилля партії будуть направлені на:

- формування чіткої системи відповідальності за порушення конституційних прав громадян;*
- модернізацію системи трудових відносин із суворим контролем держави за дотриманням стандартів умов праці та забезпечення соціальних*

гарантій працівникам на підприємствах, в організаціях й установах усіх форм власності;

- розвиток мережі та активну підтримку діяльності недержавних організацій із захисту прав громадян;
- подолання загрози енергетичної кризи шляхом впровадження нових технологій для добутку енергоносіїв, утвердження прозорих і конкурентних відносин на енергетичному ринку;
- створення надійної правової і законодавчої бази для боротьби з корупцією та економічною злочинністю;
- якісну та структурну перебудову правоохоронних органів і спецслужб, зміцнення їх кадрового складу, утвердження незалежної судової влади;
- створення загальнонаціональної системи випереджаючого аналізу, прогнозування та вжиття заходів із запобігання внутрішніх і зовнішніх екологічних загроз;
- розвиток військової науки, пріоритетне фінансування військових науково-дослідницьких і дослідно-конструкторських розробок, насамперед у галузі високоточних озброєнь;
- поступовий перехід до професійної армії та контрактних форм проходження військової служби;
- створення дієвої системи соціального захисту військовослужбовців.

12. УКРАЇНА І МІЖНАРОДНЕ СПІВТОВАРИСТВО

Партія вважає, що Україна є унікальною та невід'ємною за своїм потенціалом частиною світового політичного, соціально-економічного та гуманітарного простору.

Головними чинниками інтенсифікації процесу входження України, як повноправного члена, до глобального економіко-політичного простору повинні слугувати міжнародні контакти на всіх рівнях. Вони мають бути постійним продуктивним джерелом взаємозбагачення України і світу, служити взаємовигідному економічному, науково-технологічному і культурному обміну.

Повноцінне включення України в систему глобальних зв'язків вимагає чіткого дотримання базових принципів зовнішньої політики, серед яких основними є:

- реалістичність, твердість і послідовність у відстоюванні національних інтересів;
- взаємна відкритість і передбачуваність позицій;
- неухильне дотримання норм міжнародного права.

Ми вважаємо, що основою української зовнішньої політики має стати зміцнення та розгортання європейського потенціалу країни, інтенсифікація процесів євроінтеграції.

Партія “Совість України”, яка вважає себе безпосереднім спадкоємцем поряд з іншими політичними силами загальнолюдських ідеалів виступає за пріоритетність прав і свобод громадян, соціальне партнерство і соціальну солідарність, відповідальність людини за свій життєвий вибір, подолання відчуження праці від власності, справедливую винагороду за суспільно визнані результати праці, соціальну правову демократичну державу, захист вітчизняного товаровиробника, скорочення безробіття, соціальний захист кожної людини, вільний обмін інформацією.

Програмі партії відображає нашу точку зору на ключові проблеми, від розв'язання яких залежить успіх реформування українського суспільства.

Ми прямуємо в майбутнє, з яким пов'язуємо свої найсвітліші надії!

Ми пропонуємо цілі і принципи своєї діяльності з переконанням, що серед співвітчизників є немало тих, хто разом з нами готовий наближати добробут і процвітання народу України!